

NÁŠ DOMOV

Ročník 22 / 2005

Číslo 2 / 77

Aktivity našej obce v 1. polroku 2005.

Vážení spoluobčania!

Dovoľte mi, aby som Vás vo svojom príspevku informoval o najdôležitejších skutočnostiach, ktorými naša obec v súčasnosti žije a čím sa jej vedenie zaoberá:

VÝSTAVBA OBECNEJ NÁJOMNEJ BYTOVKY:

V novembri roku 2004 obec Liptovská Osada pripravila projekty a požiadala stavebný úrad o vydanie stavebného povolenia na prestavbu budovy bývalej materskej škôlky na nájomnú bytovku. V mesiaci február 2005 bola na Štátny fond rozvoja bývania / ŠFRB SR / a Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR doručená žiadosť o poskytnutie nenávratnej dotácie a úveru na výstavbu nájomnej bytovky.

V priebehu decembra roku 2004 a januára 2005 sa uskutočnilo verejné obstarávanie na dodávateľa celej stavby a súčasne bolo stavebným úradom vydané stavebné povolenie. Víťazom verejnej súťaže / ktorá prebehla v súlade so zákonom / a tým aj dodávateľom celej stavby je firma Stavomontáže BB spol. s.r.o. V súčasnosti je už podpísaná medzi obcou Liptovská Osada a ŠFRB SR zmluva o poskytnutí úveru s dobou splatnosti 30 rokov pri úrokovej sadzbe 1 %. Celková výška úveru je 7 437 000.- Sk, výška nenávratného príspevku na výstavbu jedného bezbariérového bytu v bytovke je 110 000.- Sk. Výška nenávratnej dotácie, ktorá bola obci poskytnutá Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja činí čiastku 3 127 000.- Sk. Výstavba bola začatá a stavenisko odovzdané dňa 27.5.2005. Podľa zmluvy s dodávateľom firmou Stavomontáže BB spol. s.r.o. je doba výstavby 15 týždňov, čo znamená, že predpokladané ukončenie stavby je naplánované na deň 9. september 2005. Kolaudácia stavby by sa mala uskutočniť najneskôr do konca mesiaca september. V mesiaci október sa môžu noví nájomníci do 11 – tich nových nájomných bytov začať sťahovať. Približná výška nájmu za jednoizbový byt bude 1800.- Sk, za dvoj a trojizbový byt bude okolo 3 000.- Sk. Ceny sú počítané bez energií a vodného. Predpokladám, že nájomca bude za elektrickú energiu v prípade dvoj alebo trojizbového bytu platiť mesačne 2 500.- Sk a vodu 500.- Sk. Elektrická energia v prípade jednoizbového bytu nájomcu vyjde na 1500.- a voda 300.-Sk. Znamená to teda, že celková výška poplatku za užívanie dvoj a trojizbového bytu bude približne 6 000.- Sk a v prípade jednoizbového bytu 3 600.- Sk. V súčasnosti obec eviduje približne 40 žiadostí mladých rodín a občanov o pridelenie nájomného bytu, nie každý však spĺňa podmienky jeho pridelenia. Jenou z hlavných podmienok predelenia bytu je skutočnosť, že žiadateľ nesmie mať príjem vyšší ako je trojnásobok životného minima / životné minimum pre trojčlennú rodinu je 9 860.- Sk / t.j. 29 580.- Sk. Ďalšou podmienkou je, že žiadateľ musí mať zabezpečený príjem aby mal na splátky nájomného a energií. Ostatné podmienky, ktoré musí žiadateľ

spĺňať, budú upravené vo všeobecne záväznom nariadení, ktoré obec prijme v priebehu mesiaca júl 2005.

Na záver tejto témy sa chcem poďakovať zamestnancom obce a obecnému zastupiteľstvu za ich profesionálny a konštruktívny prístup pri riešení problémov, ktoré sa vyskytli počas prípravných prác výstavby nájomnej bytovky. Mám tým na mysli prípravu podkladov a materiálov, ktoré boli prílohou samotnej žiadosti.

Výstavba nájomnej bytovky zo dňa 23.6.2005

OPRAVA FASÁDY ZARIADENIA OPATROVATEĽSKEJ SLUŽBY A MONTÁŽ STOLIČKOVÉHO VÝŤAHU

Na základe žiadosti obce o poskytnutie dotácie na rekonštrukciu budovy Zariadenia opatrovateľskej služby v Lipt. Osade bola táto žiadosť Ministerstvom financií SR kladne posúdená a obec obdržala žiadané finančné prostriedky v celkovej výške 548 000.- Sk. Z poskytnutých finančných prostriedkov bude do zariadenia inštalovaný stoličkový výťah pre nemobilných obyvateľov, ktorého obstarávacie náklady budú cca 350 000.- Sk. V súčasnosti sa vykonáva oprava fasády budovy, ktorá pozostáva z menších murárskych prác na sokloch a chodníkoch a aplikácie nového fasádneho náteru. Na drevených častiach bude zhotovený nový lazúrový náter. Strecha budovy a klampiarske konštrukcie budú dôkladne očistené od zvetraného náteru a následne bude aplikovaný základný syntetický a dvojnásobný vrchný syntetický náter. Rozpočet na vykonanie týchto prác je 167 000.- Sk. Za zostávajúce finančné prostriedky bude zhotovený nový náter drevených schodov vo vnútri budovy. Verím, že aj tieto malé opravy prispedia k skrášleniu tohto tichého miesta v našej obci a zlepšia pobyt tamojších obyvateľov na ich zaslúžilom odpočinku.

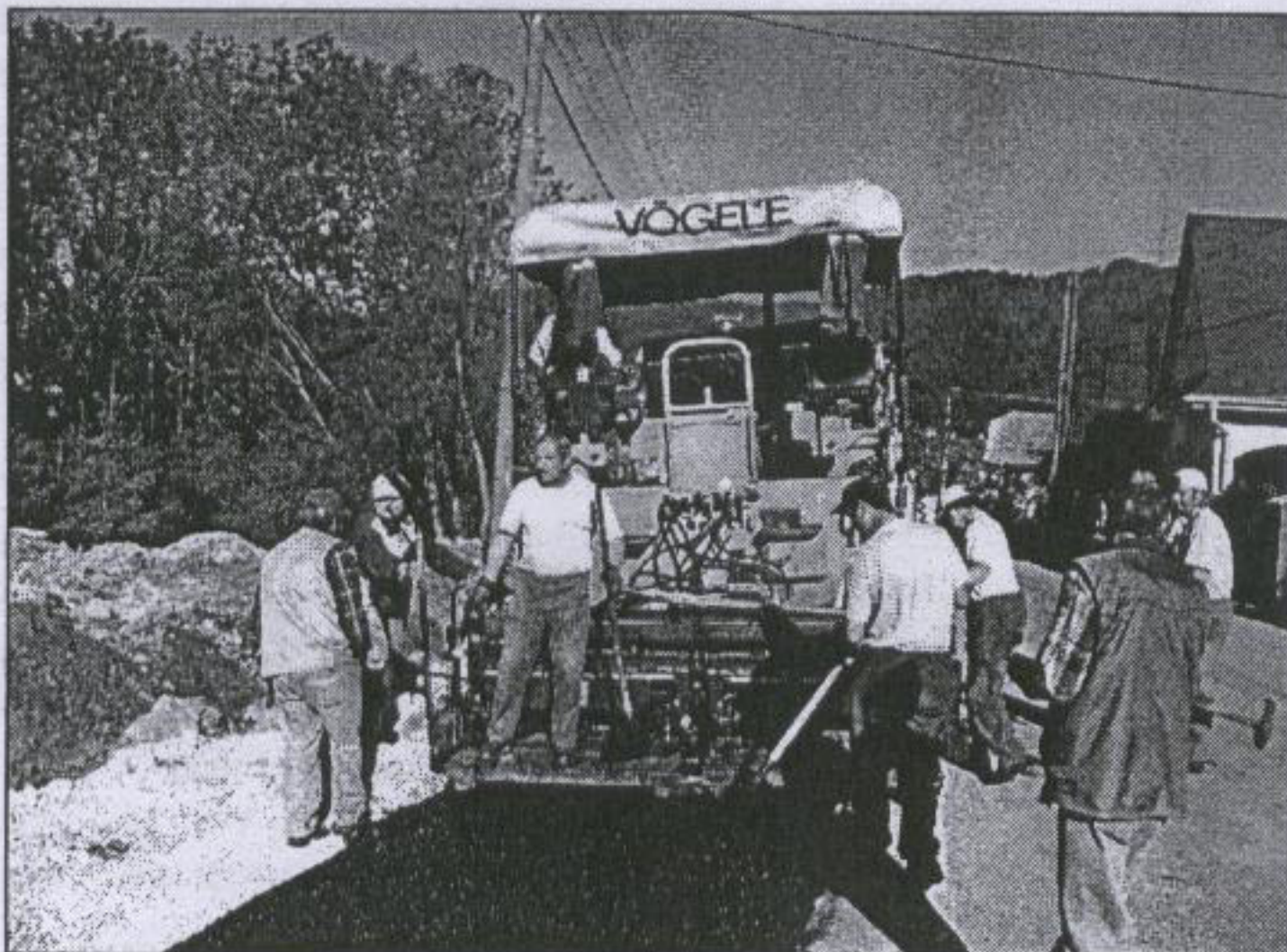
OPRAVA PAMÄTNÍKA SNP

Pri príležitosti 60-teho výročia oslobodenia obce, obec požiada Ministerstvo vnútra o poskytnutie dotácie na opravu pamätníka SNP nachádzajúceho sa v obci a to na rázcestí pri odbočke do Lipt. Lužnej. Ministerstvo žiadosti obce vyhovel a poskytlo obci dotáciu vo výške 40 000.- Sk. Z poskytnutých finančných prostriedkov bude tento pamätník v mesiaci september 2005 kompletne zrekonštruovaný. V rámci aktivačnej činnosti obec vybuduje vedľa pamätníka parkovisko pre osobné autá. Dlažbu potrebnú na vydláždenie obec vyrába v zriadenej tzv. „chránenej dielni“, ktorá je financovaná z prostriedkov Európskeho sociálneho fondu a pracuje sa v priestoroch základnej školy.

OPRAVA A ROZŠÍRENIE LÚŽŇANSKEJ CESTY

Pri rokovaní so Slovenskou správou ciest a.s. pob. Lipt. Mikuláš sa nám podarilo dospieť k spoločnému názoru, že štátna cesta III. triedy od odbočky z hlavnej cesty smerom do Lipt. Lúžnej na úseku cca 350 m potrebuje zásadnú rekonštrukciu. Položenie nového asfaltového koberca od odbočky na Liptovskú Lúžnu po číslo domu 89 sa uskutočnilo koncom mesiaca máj 2005. Dodávateľom stavby bola firma Doprastav a.s. a celkový objem finančných prostriedkov na realizáciu tejto akcie bol 750 000.- Sk / financované z VUC / Následne v spolupráci s obcou a vďaka korektnému vedeniu Slovenskej správy ciest Lipt. Mikuláš sa zrealizovalo rozšírenie úseku Lúžňanskej cesty a to od odbočky k bývalej Tesle po odbočku na ulicu Poštárka. Jedná sa o úsek dlhý 130 m, ktorého stav bol klasifikovaný ako havarijný. Rozšírenie úseku Lúžňanskej cesty bolo financované z VUC Žilinského kraja. Objem finančných prostriedkov na rozšírenie cesty činil 287 000.- Sk. Obec sa finančne spolupodieľala na tejto akcii prekládkou NN elektrického vedenia, ktoré sa nachádzalo v blízkosti rozšírenej cesty. Objem finančných prostriedkov na prekládku elektrického vedenia činil 155 000.-Sk, ktoré budú uhradené z rozpočtu obce. Predpokladám, že v priebehu mesiaca júl 2005 bude upravené okolie tejto cesty a celá akcia úspešne ukončená k spokojnosti chodcov a motoristov jazdiacich po tejto komunikácii.

V tejto súvislosti by som chcel oboznámiť našich občanov, že v prvej polovici júla tohto roku obec zabezpečí v spolupráci so Slovenskou správou ciest a.s. aj drobné opravy miestnych komunikácií ako napr. ulica Pod vrškom pri čísle domu 400, na úseku cca 50m, ul. Za túrňou a iné drobné opravy.

Rozšírenie Lúžňanskej cesty

KANALIZÁCIA OBCE

V mesiaci apríl 2005 sa uskutočnilo na Severoslovenskej vodárenskej spoločnosti a.s. závod Ružomberok / ďalej len SVS a.s. / rokovanie s dodávateľom projektovej dokumentácie stavby „SKK Lipt. Osada- Lipt. Lúžna –Lipt. Revúce“. Podľa vyjadrenia dodávateľa, SVS a.s. v tomto roku vyčlenila 2 mil. Sk na prípravu projektovej dokumentácie. V súčasnosti je už vypracovaná environmentálna štúdia. Obec Liptovská Osada v návaznosti na to pripravila doplnok územného plánu, ktorý

bude schválený na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 30.6.2005. Predpokladá sa, že do konca mesiaca jún 2005 bude pripravená spracovateľom projektová dokumentácia pre vydanie územného rozhodnutia a ku koncu tohto roku bude vydané na predmetnú stavbu stavebné povolenie. Začiatkom roku 2006 by mala byť podaná žiadosť o poskytnutie finančných prostriedkov z EU. Predpokladané celkové náklady na výstavbu kanalizácie predstavujú sumu 500 mil. Sk. Pre našu obec je v pláne podľa environmentálnej štúdie vybudovať 9 km kanalizácie. Čistička odpadových vôd bude umiestnená na pozemku za bývalou pílou. Trochu nás starostov mrzí, že podľa vyjadrenia zástupcov SVS a.s. sa s prácami pravdepodobne nezačne v roku 2007 tak ako to bolo uvedené v zámere a environmentálnej štúdii, ale o niečo neskôr. Obec pripravujú na podporu tohto projektu založenie mikroregiónu „Lipt. Lúžna – Lipt. Osada – Lipt. Revúce“.

MAJETOK ČESKOSLOVENSKEJ CIRKVI HUSITSKEJ

O majetku Československej cirkvi husitskej sme už v jednom z predchádzajúcich čísel Nášho domova občanov informovali.

Konečne sa nám podarilo celú problematiku uzavrieť. Po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozsudku prebehli ďalšie rokovania o jeho realizácii. Počas rokovaní sa obec zaviazala, že kostol vyprázdni do konca mesiaca apríl 2005, čo obec aj splnila. Fyzické odovzdávanie kostola sa uskutočnilo začiatkom mája.

Čo sa týka bývalej farskej budovy, tak tá podľa rozsudku okresného súdu bola tiež predmetom vrátenia. Firma AUSTAD s.r.o. sa z budovy presťahovala do priestorov Poľnohospodárskeho družstva v Lipt. Osade.

Podľa informácií biskupa Dr. Jána Hradila, v súčasnosti sa pripravuje projektová dokumentácia na rekonštrukciu kostola. Realizácia sa predpokladá podľa časových možností v budúcom roku.

V budove fary prebiehajú drobné stavebné úpravy na náklady Čs. cirkvi husitskej. Dodávateľom týchto prác je firma Austad s.r.o.

Čo sa týka ďalších úprav okolia kostola, toto bude predmetom rokovaní medzi obcou a správou cirkvi.

K čiernym stavbám v Liptovskej Osade

Obec zaznamenala v poslednom období veľký výskyt tzv. čiernych stavieb, to znamená stavieb, ktoré boli vybudované bez povolenia stavebného úradu a posúdenia ich architektonickej hodnoty. Mnohé stavby nezodpovedajú požiadavkám estetiky, nevyhovujú konštrukčne a bezpečnostne. Zasahujú aj do susedských práv tým, že neumožňujú právo suseda sa k stavbe vyjadriť. Títo stavebníci v plnej miere vedome porušujú stavebný zákon a všeobecne záväzné nariadenie obce o stavebnom poriadku, ktorí všetci občania dostali v predchádzajúcich číslach Nášho domova.

Povinnosťou obce je začať v prípade zistenia porušenia stavebného zákona správne konanie a uložiť opatrenia na zjednanie nápravy / buď zastavenie a odstránenie stavby/ prípadne uložiť stavebníkovi finančnú sankciu ak tak uzná stavebný úrad.

Obec nechce použiť tieto krajné možnosti, a preto dôrazne žiada občanov, aby pochopili a plnili povinnosti, ktoré ukladá zákon.

Financovanie školstva v obci Liptovská Osada

V roku 2004 sa zmenilo financovanie školstva na celom Slovensku. Financie sa započítavajú na počet žiakov a rozdeľujú sa na dve časti:

Prvá časť **PRENESENÉ KOMPETENCIE** sú podľa zákona NR SR č. 597/2003 Z.z. o financovaní školstva **povinné** – jedná sa o financovanie výuky žiakov v doplnkových hodinách. Financie idú z Ministerstva školstva SR na VÚC a z nich sa posielajú priamo na zriaďovateľov (v našom prípade obec Liptovská Osada). Školu navštevuje v roku 2004-2005 161 žiakov. Na prenesené kompetencie sme dostali 4 463 000.- Sk.

Druhá časť **ORIGINÁLNE KOMPETENCIE** sú zasielané z Ministerstva financií SR priamo na zriaďovateľa a sú z nich financované nepovinné časti aktivity škôl: školský klub (80 žiakov), školská jedáleň (cca 120 obedov denne) a materská škôlka (45 zapísaných žiakov). Tieto financie sú závislé od aktivít škôl a čím viac vydajú obedov, čím viac chodí detí do školského klubu, alebo materskej školy, tým viac môžu získať financie.

Na originálne kompetencie sme dostali 2 126 000,- Sk.

V roku 2004 sa zlúčila ZŠ a MŠ a súčasne sa aj od 1.8.2004 presťahovala do moderných, hygienicky lepšie udržiavaných priestorov školy. Tento krok oceňujú nielen rodičia, ale výrazne pomohol prehľadnejšiemu toku financií, nehovoriac o úspore prevádzkových nákladov v starej budove. Využitie starej škôlky je zabezpečené kompletnou rekonštrukciou na obecné nájomné byty, ktorá v súčasnosti prebieha.

Časť nepoužívaných priestorov školy sme prebudovali na ubytovacie zariadenie s kapacitou do 45 miest. Ich využívanie sa pomaly rozbieha a získané finančné prostriedky v budúcnosti tiež pomôžu k zlepšeniu vzhľadu školy a pokrytiu časti prevádzkových nákladov.

Uvedené financie pokryli potrebu školských zariadení (na platy a povinné odvody pracovníkov školy, na prevádzku školy a údržbu budovy). Je predpoklad, že školstvo v obci sa pri rovnakom financovaní ako v roku 2004 udrží bez väčších zmien a nehrozí zatváranie školy alebo jej zariadení.

Mgr. Ivan Žilinčár

Materská škola Liptovská Osada

Bliži sa koniec školského roka 2004/2005 a za nami je prvý rok pôsobenia v nových priestoroch základnej školy s materskou školou. Preto chcem touto cestou poďakovať kolektívu materskej školy, rodičom detí i vedeniu obce, ktorí nám pomáhali pri sťahovaní, a tak umožnili včas zahájiť školský rok. Žiaľ, každá doba si žiada svoje a tá dnešná je plná spoločenských zmien, ktoré zasiahli aj našu školu. Pre nás to bol rok plný zmien. Pre pedagógov to boli spoločné školské akcie, kultúrne podujatia, či pedagogické rady. Veď zlúčenie dvoch subjektov nie je len presťahovanie zariadenia, ale je to v prvom rade o úcte, o dôvere a vzájomnej spolupráci medzi vedením školy a zamestnancami, keď si

každý v novom prostredí „hľadá“ svoje miesto. Zlúčením základnej školy s materskou školou sa začala písať v školskej kronike ďalšia kapitola. Život je zmena a zmeny musíme vedieť prijímať.

Práca v novom prostredí bola náročná z toho dôvodu, že bývalá budova MŠ bola vhodne prispôbena a zariadená pre výchovno-vzdelávaciu činnosť s deťmi s kapacitou 48 detí a bol dostatočný priestor pre hry, bolo ticho, samostatné spálne či školský areál..., tu sme sa museli prispôbovať menším priestorom a pracovať s rovnakým počtom detí.

Pre nás je však rozhodujúcim kritériom a výsledkom spoločnej práce vždy na prvom mieste dieťa.

Citát:

„Výchova detí je zamestnaním, v ktorom musíme strácať čas, aby sme ho v budúcnosti našli.“
(J.J.Rousseau)

Dnes je MŠ jedna z troch častí spoločného subjektu ZŠ s MŠ, ktorá je financovaná z originálnych kompetencií na základe normatívu. V materskej škole pracujú 4 učiteľky (jedna na 10 detí), 1 školníčka, 50% kuchárka, 50% kurič.

Čo je normatívne financovanie?

Škola, ktorá zabezpečuje výchovno-vzdelávaciu činnosť, dostane na každé zapísané dieťa určitú finančnú čiastku - normatív, z ktorého sa musia zabezpečiť *mzdové náklady zamestnancov a prevádzkové náklady* (kúrenie, el.energia, telefóny, hygienické potreby, písacie pomôcky, hračky, vzdelávanie zamestnancov...)

Preto je dôležité určiť si presné *vnútorné pravidlá školy* v oblasti kompetencií (zástupca pre MŠ), v oblasti financovania (orientačný rozpočet na konkrétnu prevádzku MŠ, ŠJ, ŠKD).

V mesiaci marec prebehol zápis detí do materskej školy na školský rok 2005/2006. Na základe rozhodnutia o prijatí od septembra 2005 bude materskú školu navštevovať spolu 44 detí (22 predškôlkov a 22 detí malej a strednej vekovej skupiny z toho sú 4 deti do 3 rokov). Deti budú rozdelené do 2 tried, s ktorými by mali pracovať 4 kvalifikované učiteľky.

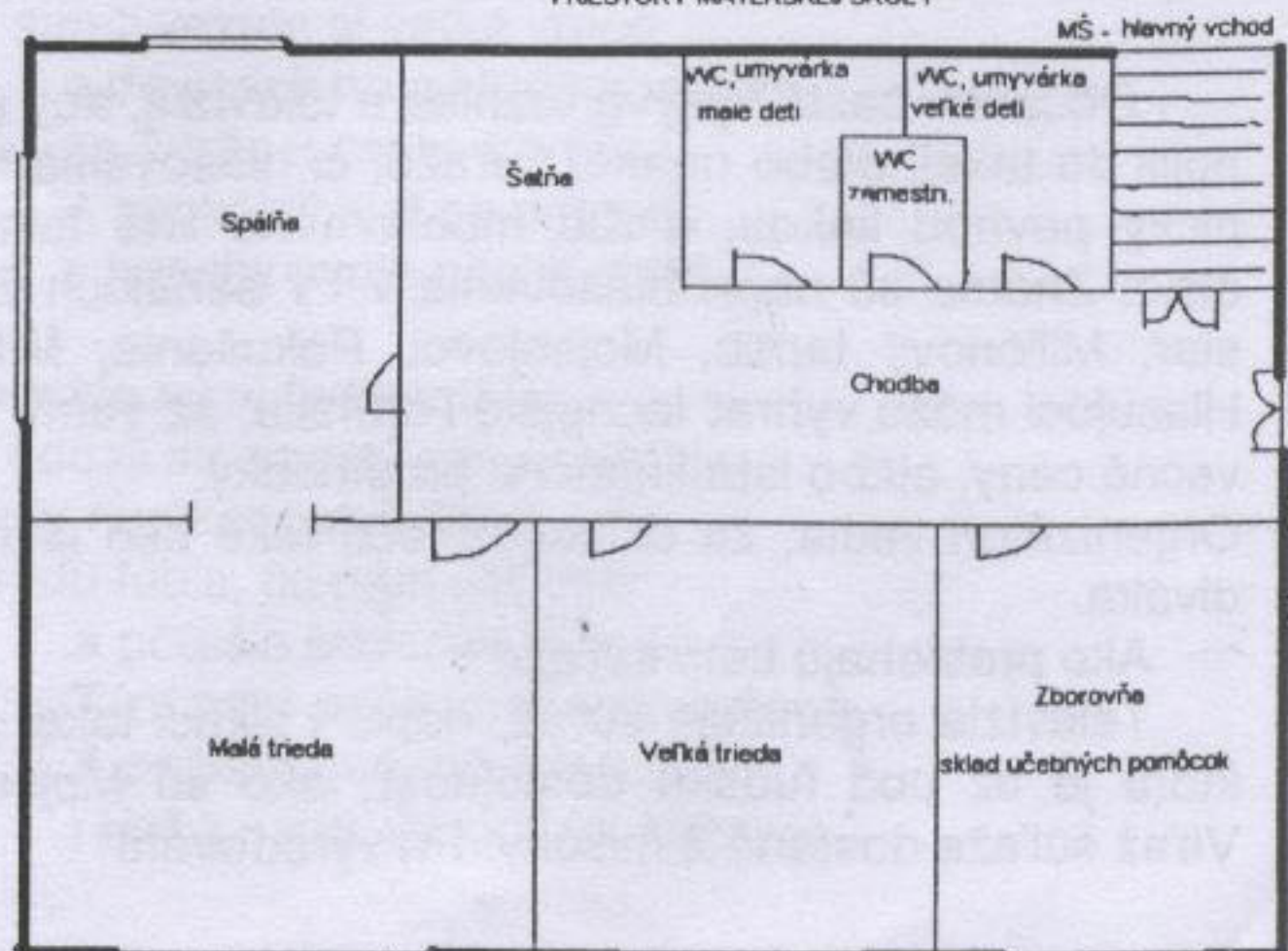
Na záver prajem všetkým deťom i rodičom príjemné prežitie letných prázdnin, zamestnancom školy príjemnú letnú dovolenku, aby načerpali veľa síl na začatie nového školského roka 2005/2006.

Citát:

„Dôležité je, aby každý človek mohol byť hrdý na prácu, ktorú vykonáva.“
(Tolstoj)

Janka Dudáková

PRESTORY MATERSKEJ ŠKOLY

KULTÚRNA RUBRIKA:

Vo využívaní voľného času zohráva najdôležitejšiu úlohu kultúra. Aj v Našom domove jej venujeme svoje stránky. No našou úlohou nie je ľudí zabávať. Na to im slúžia rôzne denníky a časopisy, ktorými ich zabezpečuje pošta a stánok novinovej služby, aj keď často venujeme tomuto účelu niekoľko článkov. Skôr chceme občanom ponúknuť iné pohľady na to, ako využiť skromné možnosti z našej upadajúcej kultúry.

Dnes sa v tomto zmysle chceme venovať televízii.

TELEVÍZIA V NAŠOM ŽIVOTE

Televízia sa stala jedným z najfrekventovanejších prostriedkov sprístupňovania kultúrnych hodnôt. Bez nej si už nevieme predstaviť svoj život. Často však zvádza a zavádza aj k nekultúrnosti, ba až k zločinnosti, tým že človek sleduje také programy, ktoré nie sú dôstojné moderného človeka.

Čo máme robiť, aby sa nám to nestalo?

1. Pravidelne si kupovať samostatný programový týždenník, alebo koncom týždňa časopis, ktorý za jeho cenu vkladá doň svoj programový týždenník, alebo v ňom uverejňuje programy televízie.
2. Vybrať si vopred, čo z bohatej ponuky budeme sledovať, výrazne si to poznačiť a pri tom vylúčiť nezmyselné relácie a vybrať si len to najlepšie.
3. Učiť sa vlastnej disciplíne a zapnúť televízor len pri zvolenom programe.
4. Televízor by nemal nepretržite bežať. Aj z ekonomických dôvodov.

Nemôžeme nikomu radiť, čo sledovať. Každý si slobodne volí to, čo ho baví. Ale aj napriek tomu by si mal položiť otázku, či to, čo si vybral, si zaslúži pozornosť rozumného človeka.

S deťmi sa treba porozprávať (aspoň raz za čas) o relácii, ktorú si rodina spoločne pozrela. Treba si pohovoriť o tom, čo dobré (pozitívne) a čo zlé (negatívne) sme videli. Hoci vieme, že mladí sú veľmi múdri a nie sú ochotní diskutovať, najmä s rodičmi, treba sa o to pokúsiť. Rodičia sú mladým predsa stále najbližší a najmä ich majú úprimne radi.

AKO FUNGUJÚ ROZHLASOVÉ A TELEVÍZNE SÚŤAŽE

Občanov často vyzýva rozhlas a televízia, aby sa zapojili do takej, alebo onakej súťaže, či hlasovania telefonicky pevnou linkou, alebo mobilom na isté telefónne číslo. Známe sú napr. hlasovania v TV seriáloch Superstar, Miliónový tanec, Mojsejovci, Pokušenie, Milionár. Hlasujúci môžu vyhrať lacnejšie i drahšie, až veľmi drahé vecné ceny, alebo isté finančné prostriedky. Organizátori vedia, že existuje niečo také ako lakomosť diváka.

Ako prebiehajú tieto súťaže?

Televízia organizuje súťaž, napr. v rámci takej akcie, ktorá je až pod ľudskú dôstojnosť, ako sú Mojsejovci. Víťaz súťaže dostane 2 milióny. Pri vyraďovaní

jednotlivých kandidátov telefonuje po 10-krát 100 000 ľudí, t.j. 1 milión občanov. Za 1 telefonát, alebo SMS na určené číslo zaplatí telefonujúci 20.- Sk. Spolu získa Telekom, Orange, alebo Eurotel 20 000 000.- Sk. Televízia vopred uzavrie s telefónnymi operátormi dohodu, ako si zisk rozdelia. Operátor dostane 20 %, t.j. 4 000 000.- Sk, telefonujúci občania v odmenách a víťazi súťaže 20 %, t.j. znova 4 000 000.- Sk, a televízia 60 %, t.j. 16 000 000.- Sk.

Telefonujúci diváci zaplatia vlastne celú akciu. Televízia vyplní svoj program, za zarobené peniaze kúpi nejaký ten krvák, či banálny seriál z Venezuely a môže byť ďalej ohlupovaný. Súťažiaci občania mali pri tom síce nádej, že môžu vyhrať, ale nevyhrávajú, lebo môže vyhrať len jeden, čo je aj pravda. Veď, či nemôže kúpiť televízna spoločnosť víťazovi z obrovského zisku aj pekný Volkswagen?

A tak sme všetci spokojní. Klamaní a oklamaní síce, ale spokojní!

Nuž, čo? Aj v starom Ríme sa konali hry. Aby sa otroci nebúrili, museli im dať okrem kúska chleba aj nejakú tú zábavu v koloseu: gladiátorov, levov, alebo kresťanov.

PRÍBEHY, KTORÉ PÍSAĽ ŽIVOT: SVETLONOS

Na Lúžňanskej strane v dome číslo 26, kedysi býval občan Ondrej Hancko (6.4.1826). Bol veľmi chudobný, veď v jeho jedinej izbe sa tiesnilo okolo 20 ľudí. Ale aj jemu sa po zrušení poddanstva ušlo trochu poľa. No nemohol si dovoliť nájsť a zaplatiť furmana. Ešte po otcovi Jurajovi mu ostali kdesi v záčine sane a konské postroje.*

Raz večer, v predjarí sa mu po dvore hore-dolu ponevieralo akési svetlo.

- To je svetlonos! povedal si.

Vzal kantár, hodil naň a v ňom sa objavil krásny žrebec. Potešil sa. Zapriahol ho do saní a v noci vyviezol hnoj na pole. Žrebca vypustil. Aj tak ho nemal čím pred jarou chovať. Spokojný si nad ránom ľahol spať.

Aké bolo jeho prekvapenie, keď ráno vstal. Všetok hnoj bol naspäť na hnojisku!

Pozn.: O tom, že sa to naozaj, sväto-sväte stalo, sa zadušil môj starý otec Ondrej Šípka.

Príbehy, ktorým sa v literatúre hovorí L'UDOVÉ HORORY v Liptovskej Osade zozbierala diplomantka štúdia na Pedagogickej fakulte v Banskej Bystrici v roku 1973/74 Mariana Tunáková. Jej práca bola podkladom pre jednu z kapitol KULTÚRA v kronike obce.

Mnohé zážitky pre ňu vyrozprávala Anna Koreňová (Bakarka), Matúš Košťial, Emil Kurilla, Žofia Migrová, Anna Málíková-Kaplánka, Margita Fukasová, Lojzo Maroš, Mária Lagovská, Margita Michalová.

Z MYŠLIENOK

Ludia už počuli toľko prekrásnych a užitočných slov! Len málokto si ich osvojili a konajú podľa nich. A pri tom nemajú výčitky svedomia, že konajú nesprávne, dokonca i zle.

Stranu pripravil Emil Šípka

HORSKÝ CELOK VAHANKY

Horský celok Vahanky je spojený sedlom so skupinou Čierneho vrchu (1181 m), ktorý je tiež cez sedlo napojený na Veľkú Chochuľu v Prašivej. V sedle sa nachádza kaplička. Potôčik, ktorý tečie na sever od sedla do Lúžňanky a potôčik vytekajúci z Čierneho vrchu do Patočinského potoka, spolu s patočinským potokom ohraničujú horský celok z východu. Zo severu je to Lúžňanka a zo západu Korytnička.

Po geologickej stránke je masív budovaný z triasových hornín. Pokrytý je dolomitmi zo série karmu až norika, spod ktorých vychádzajú na povrch ílovité bridlice a jemnozrnné pieskovce zo série lunzu. Na odlesnených západných svahoch, na ktorých bývali oráčiny, sú horniny usadené pri zvetrávaní. Tieto boli potokom Korytnička v dilúviu vymleté do terás. Eróziou sú odhalené aj skalné steny v takmer neprístupných dolinách Vlčkových a Repísk a korytničkým zlomom sú odhalené steny Sokolovej skaly. Pod Sokolovou skalou sú krásne skalné previsy a jaskyne.

Hlavný hrebeň horského celku začína pri Vršku (706 m n. m.), za sedlom ide cez Končitý (820 m) na kótu 932 a Kýčer (912), cez sedlo pod Kýčerom na Vahanku (907 m) a cez sedlo pod Vahankou na hrebeň Sokola.

Na hrebeni sú lúky Marošová, Švandová a plošina Sokola. Odlesnené sú aj mierne svahy sklonené do údolia Korytničky a naplavené roviny Korytničky. Nesú mená Bicykel, Do doliny, Široká, Pod Chytré, Nižný a Vyšný Rybár. Do nich sa zarávajú doliny Repísk, Vlčkových a Koterec.

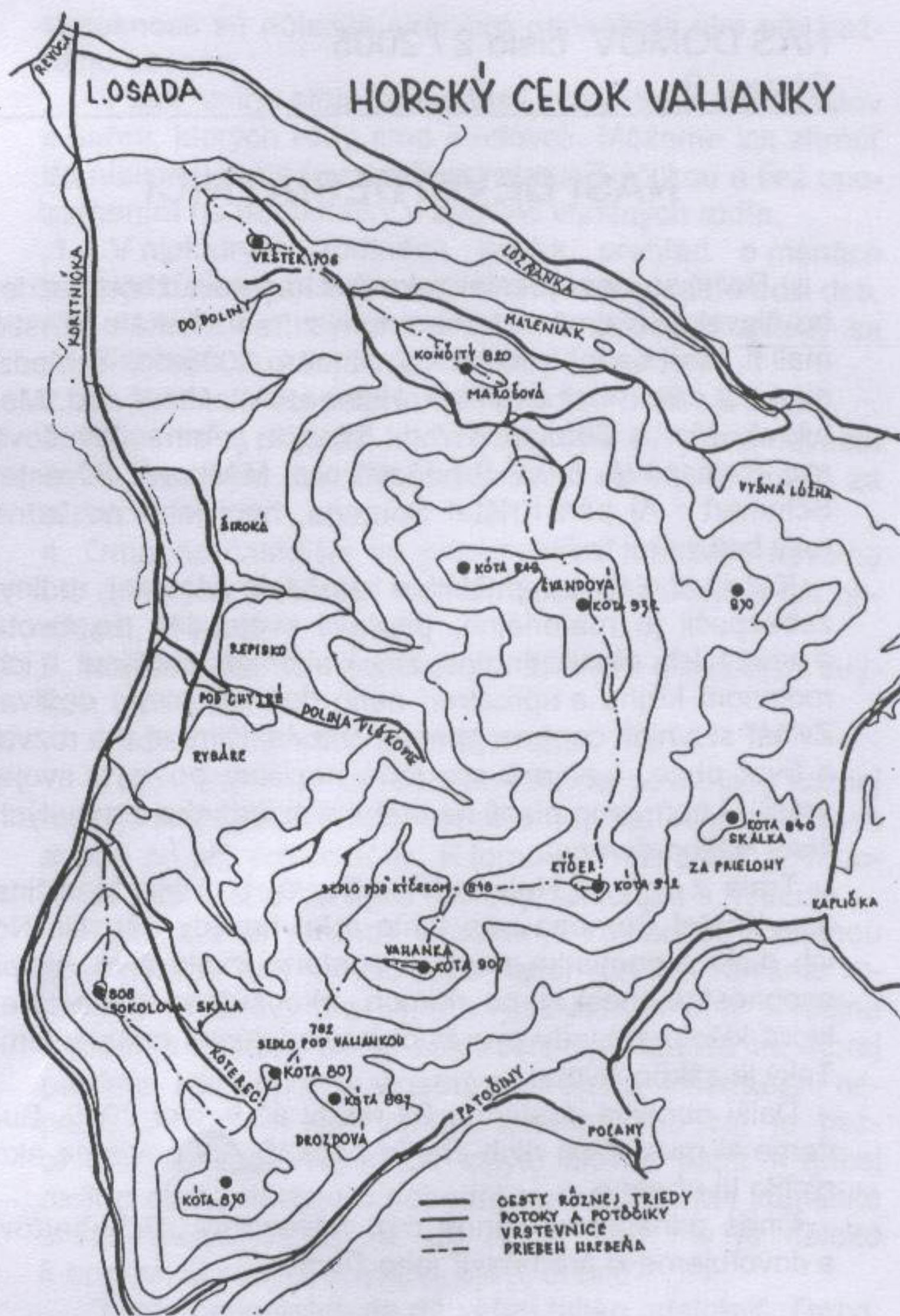
V minulosti, keď Liptovská Osada bola ešte benediktínskou usadlosťou, na Rybári mali mnísi majer s rybníkom, z čoho pochádza aj názov lánu. Keď hlbili pre benzínovú pumpu jamu, v hĺbke našli človekom opracované brvná, ktoré tam kedysi zniesla voda a zanesla ich za viac ako 700 rokov usadeninami.

Horský masív sa na východ zvažuje strmo, ale aj tam sú odlesnené a predtým poľnohospodársky využívané plochy: Vyšná Lúžna, Za prielohy, Drozdová.

Lesy i lúky sú chudobné na zvláštne botanické druhy. Len spoločenstvá okolo potôčikov sú zaujímavé. Kraj je však bohatý na huby (najmä v jeho južnej časti, či už na svahoch obrátených do Korytnickej doliny, alebo do Patočín.

Na vychádzky sa hodí málo a žiadalo by sa vytýčiť značkovaný náučný chodník pre poznanie tohto kraja. Okolo týchto vrchov je však možné jazdiť na bicykli z Liptovskej Osady na začiatok Liptovskej Lúžnej, bicykel vytlačiť krátkou lesnou cestou ku kapličke v sedle a zvieť sa dolu do Patočín a hlavnou korytničkou cestou do Liptovskej Osady. Pre tulákov po prírode sa oplatí pozrieť si skalné steny a previsy Sokolovej skaly, v ktorej boli nájdené kosti jaskynného medveďa a pozostatky človeka, ktorý tu sídlil v poslednej medzľadovej dobe.

Obyvateľom Korytnickej ulice a príľahlých štvrtí slnko vychádza spoza horskej skupiny Vahanky a kým zájde dlho osvetľuje ich domy a záhrady.

NAMIESTO ČLÁNKU

Tá biedna zberba ...

smeti do rieky,
paklík z cigariet, a či pochúťky,
na cestu, miesto do koša.
Aké ju k tomu vedú pohnútky?
A či má vôbec svedomie,
alebo žeby bola tak hlúpa
a nevie o tom, čo sa nepatrí?
A či na úctu je k druhým skúpa
a vidí iba, iba seba?
Obal z umelej hmoty do pece,
cez komín potom do vzduchu:
Na smeti vezme si veľké vrece
a do liesok ho s kludom vyhodí
za Túrňu k ceste starej.
A spokojný je. I sa pomodlí...
a hriechy svoje pácha ďalej.

A predsa sú aj ľudia iní!
Čo oddali sa zmyslu pre poriadok,
no nie na úkor ostatných.
Prírodu ľúbia, čo nám dal Boh
a potešia sa radi z jej krásy
Tým patrí naša vďaka zaslúžená.
A požehnanie, nie kliatba,
i láska naša. Či muž je, či žena!

NAŠI DEVÄTDESIA TNICI

Dožiť sa deväťdesiat rokov je hádam túžbou každého človeka. Najmä v primeranom zdraví. Takéto šťastie mali tí, ktorí sa tohto veku k 1. januáru 2005 dožili. Medzi nimi bol pán Peter Janičina, Helena Vlniešková rod. Matulová, Marta Chľustová rod. Sliacka, Anna Javošová rod. Rajčanová, Anna Srpoňová rod. Máliková, Silvester Schubert. Aj pán Krištof Šomega, hoci jeho posledné roky boli veľmi ťažké.

Každý z nich sa pričínili o založenie vlastnej rodiny, zabezpečil ju materiálne, pripravil svoje deti do života a naučil ich plnohodnotne žiť. Nakoniec spočinul v ich rodinnom kruhu a uprostred neho dožíval, alebo dožíva. Zvlášť si z nich ceníme prínos pána Janičinu aj pre rozvoj a život obce, a najmä pre jeho nezištný postoj k svojej práci. O ňom sme písali na stránkach jedného z minulých čísel Nášho domova.

Traja z nich p. Helena Vlniešková, p. Peter Janičina a p. Krištof Šomega nás tohto roku navždy opustili. No ich dielo a pamiatka na nich zostane trvalo živá. Najpr osobnostne, neskôr po rokoch, ako súčasť generácie, ktorá kladla základy pre život nasledujúcim pokoleniam. Taký je zákon života.

Ďalší občania dosiahnu 90 rokov až v roku 2009. Budeme si musieť na nich chvíľu počkať. Ani nevieme ako rýchlo to ubehne.

Dnes prinášame článok o p. Silvestrovi Schubertovi a dovoľujeme si predstaviť jeho život.

Oľga Hajdáková – Emil Šípka

SILVESTER SCHUBERT

Našich občanov iste prekvapí, že história schubertovského rodu začína už v 17. storočí. Viaže sa na pavelkovský rod, ktorého jeden člen bol r. 1684 richtárom obce.

Podľa matrik za najstaršieho známeho Pavelku možno považovať Matúša, ktorý sa narodil asi r. 1718. Mal 5 synov, z ktorých najmladší Juraj (* 1753) mal o.i. syna Andreja a ten 3 deti. Najstaršieho Andreja. Býval na nižnom konci Lúžňanskej ulice a cez jeho dvor sa chodilo k stanici cisársko-kráľovskej pošty (neskorší čunderlíkovský dom), ktorú spravoval istý Schubert. Nakoľko Pavelkovcov bolo veľa a cez dvor sa k Schubertovi chodilo, dostal prírmenie Schubert. Používal aj prírmenie Mlinár, lebo vlastnil mlyn. Neskôr pôvodné meno zanechal a písal si len Schubert.

Andrejovi sa medzi 4 deťmi narodil zas Andrej a Jozef. Andrejovým synom bol Silvester (* 31.12.1914), Emanuel, ktorý bol generálnym vikárom bansko-bystrickej diecézy a Anna, vydatá Martošová. Jozefovým synom bol Jozef, profesor a dekan Pedagogickej fakulty UK v Bratislave a Trnave, a Zoltán.

Toľko stručná história rodu z rokov 1684-2005.

* * *

Silvester po absolvovaní nižšieho gymnázia vyštudoval r. 1933 učiteľský ústav v Spišskej Kapitule a načas sa

stal učiteľom v Prievidzi. Potom pôsobil v školskej administratíve v Komárne. Neskôr bol povolaný do armády (v Trenčíne), kde mu v Škole pre dôstojníkov v zálohe poskytli vojenské vzdelanie a stal sa nadporučikom v protiletadlovom delostrelectve. Keď vláda Slovenskej republiky vyslala našu jednotku na východný front do oblasti Žitomíra, stal sa jej členom. Uprostred vojny ho stiahli na územie Slovenska a po vojne slúžil ako vojak v Hraniciach na Morave. Tu sa aj oženil. No keď odchádzal do dôchodku, manželka s ním nechcela ísť na Slovensko „ani za svet“. Nuž, odišiel sám a ako dôchodca zakotvil u brata Emanuela v Prievidzi, kde zotrval až do roku 1994. Po založení Domova dôchodcov v L. Osade sa vrátil do svojej rodnej obce a žije medzi nami.

Takmer 91 rokov života svedčí o zdravej krvi pavelkovského (schubertovského) rodu. Sestra Anna, brat Emanuel, bratanci Jozef a Zoltán, všetci „potiahli“ do tých 90.

Bolo by dobre, keby sme všetci mali taký dobrý genetický základ! No, nie každý je synom, či dcérou Šťasteny! Čo sa dá robiť?

Z NAŠEJ MATRIKY

Opustili nás:

1. Anna Koreňová, r. Šiculiaková,	90r, zomr.	1.1.2005
2. Helena Švandová r. Mrvišová,	70r,	9.1.2005
3. Amália Kodríková, r. Máliková,	82r,	16.1.2005
4. Peter Janičina,	91r,	10.3.2005
5. Ján Koreň,	77r,	5.4.2005
6. Helena Vlniešková, r. Matulová	93r,	3.5.2005
7. Krištof Šomega,	94r,	4.6.2005
8. Alojzia Šavrtková r. Ťupeková	75r,	8.6.2005
9. Tomáš Málik,	76r,	10.6.2005
10. Zuzana Šavrtková, r. Gurielová	78r,	23.6.2005
11. Malvína Kubíková, r. Marošová	71r,	24.6.2005

Pribudli medzi nás:

1. Alexandra Sedláčková, 2. Marek Kuzma, 3. Martin Sitko, 4. Katarína Košťalová, Emma Kvorková

Manželstvo uzatvorili:

1. Juraj Madliak a Natália Bocková
2. Ing. Ľubomír Beniak a Alžbeta Záhradníková
3. Ján Lupták a Anna Košťalová
4. Peter Črep a Lucia Bullová
5. Pavol Helko a Alena Ťapáková

Oľga Hajdáková

Po ôsmych rokoch pôsobenia ...

odchádza od nás správca farnosti dp. Mgr. Jozef Hagovský.

Nastúpil k nám po pôsobení vo funkcii kaplána v Kežmarku a v Tvrdošíne. 1. 7. 1997. Pričinil sa o rozvoj duchovnej sféry a zveľadenie majetku lip-tovsko-osadskej cirkevnej obce. Zvlášť si ceníme jeho spoluprácu s redakčnou radou a jeho príspevky do Nášho domova a vydanie publikácie Farnosť sv. Jána Krstiteľa v Liptovskej Osade, ktorá je stále k dispozícii našim občanom a jeho pôsobenie vo funkcii učiteľa náboženskej výchovy na Základnej škole v Lipt. Osade.

Redakcia Nášho domova, vedenie obce, farská rada a veriaci našej farnosti mu vyslovujú úprimnú vďaku za podiel na rozvoji obce.

∞

Odchádza za farára do Tvarožnej pri Kežmarku.

Na jeho miesto prichádza bývalý kaplán liptovsko-mikuláškovej farnosti p. Peter Žofiak. Prajeme mu mnoho úspechov v pokračovaní práce na duchovnej obnove našej komunity.

Osadské rody:

CHĽUSTOVSKÝ ROD

Jedným za najpočetnejších rodov v 18. a 19. storočí bol SALVOVSKÝ ROD. Jeho **praotca môžeme nazvať hoci aj Ján** a predpokladať, že sa narodil r. 17100 a asi prišiel do Osady r. 1730, kde **mal 2 synov**, narodených v tom čase. Založili si dve vlastné rodiny. V nich vyrástli Matúš, Juraj I., Juraj II., Ján, Andrej a rad dievčat **Jeden z nich. Ján s manželkou Máriou mal 7 detí, z ktorých Juraj (* 1760) a Andrej (* 1764) boli Chľustovci.**

Z niektorého z Jánových bratov vznikla vetva Špiľajovcov a z iného zas pokračovatelia Salvovcov. Ani vetva Špiľaj, ani vetva Salva sa do polovice 20. storočia nezachovali. Meno Špiľaj prischlo jednému zo Šomegovcov, ktorý si vzal Špiľajovic dievku za ženu. Ostrala len vetva Chľusta. Rod Chľusta je tu teda už najmenej 300 rokov.

V roku 1825, pri súpise obyvateľov, sa spomína **rodina Jurajovho syna Mateja, ktorý mal s Máriou Šípkovou o.i. 3 synov. Prvý z nich, Ján s Máriou Málíkovou mal Rozáliu, Amáliu vydatú Ťupekovú, Ondreja manžela Anny Kútikovej, Matúša, manžela Anny Javošovej, druhý Štefan s Máriou Geršňovou zas Floriána, manžela Anny Mrázikovej, Antona, manžela Alojzie Brtkovej a Cyrila, manžela Alojzie Paračkovej, tretí syn Matúš s Annou Javošovou mal Tomáša, manžela Ireny Šomegovej, Alojziu, ženu Gustáva Číríka a Emíliu, manželku Imricha Halušku. Všetci majú svoje rodiny, ktorých potomci žijú dodnes.**

V roku 1825 sa spomína aj **rodina Andrejovho syna Juraja a jeho ženy Márie a syna Jána a jeho ženy Doroty Brtkovej. V Jurajovej rodine boli síce mužskí potomci, no ich famílie vyhynuli „po meči“. Z Jánovej rodiny vyšiel Juraj, manžel Zuzany Vlnieškovej, ktorý našiel pokračovanie najmä v rodine Štefana (Dratvu). Aj táto vetva mala svoje rodiny, ktorých potomci žijú dodnes.**

Tragédiou rodu je, že chľustovské mená takmer všetkých posledných rodín sa stratili, lebo cez ich dcéry vošli do iných rodov.

Podrobný vývoj rodu sme spracovali do príručky, ktorú si môžu záujemci zakúpiť u Emila Šípku.

MOJE SKÚSENOSTI ZO ŠTÚDIA OSADSKÝCH RODOV

Už dlhé roky sledujeme vývoj vybraných rodov našej obce. Za ten čas sme získali aj príjemné, aj smutné skúsenosti. S tými smutnými by som sa rád s Vami podelil.

Nejde tu o problémy, ktoré vyplývajú z neúplnosti matričných záznamov. Tie často nie je možné prekonať. V 8. a 19. storočí sú často nie úplné U niektorých narodených chýbajú údaje o smrti (nevieme, kedy zomreli) alebo o sobášoch a preto si myslíme, že sa odsťahovali do iných obcí. To nemôžeme zmeniť. Údaje z 20. storočia sú pomerne spoľahlivé a na nich si môžeme zakladať Tieto

skúsenosti sú dôležité skôr pre genealóga ako pre bežného občana.

V inej rovine stoja skúsenosti vyplývajúce z kontaktov s ľuďmi, ktorých rody sme študovali. Môžeme ich zhrnúť do niekoľkých bodov, ktoré sú akosi výčitkou a tiež upozornením na nedostatky v znalosti vlastných rodín.

1. V niektorých rodinách chýba prehľad o menách a údaje o niektorých členoch rodiny: kedy sa narodili deti, ako sa volá zať, alebo nevesta za slobodna a kedy sa narodili, ako sa volajú vnuci a kedy sa narodili.

2. Mnohí často nevedia to isté o rodine brata, či sestry.

3. Nájdu sa aj prípady, keď ženatý syn, či vydatá nevesta nevie, kedy sa narodili rodičia, ako sa volala matka za slobodna.

4. Omnoho častejšie sú prípady, keď manželia nevedia nič o starých rodičoch, najmä nepoznajú údaje o ich narodení, či smrti.

5. Najčastejšie sú nedostatky v znalosti o rodinách strýkov, ujev a tiev.

Možnože neveríte, že je to možné. Ale je.

Toto všetko by mala byť morálna povinnosť každej rodiny. Každá by si mala urobiť a napísať svoj rodokmeň aspoň po starých rodičoch. K tomu by mali patriť aj vedomosti o tom, kde kto býva (adresy, tel. čísla) a pracuje.

Udržiavanie vzťahov v rodine je základnou morálnou povinnosťou ľudí. Je dôležité nielen pre zachovanie rodových vzťahov, ale aj pre pestovanie úcty k rodine a rodu (a i sebe), čo je základom spoločnosti ku ktorej patríme. Kto nepozná vlastný rod, akoby k nemu ani nepatrí. Je úplne osamotený, a nehnevajte sa, je bezohľadný sebec. Ako chce takýto človek patriť k veľkej rodine obce, národu a nebodaj ku kresťanskej komunite sveta, alebo chcieť ísť do neba, keď mu je ďaleko k bratovi, či sestre, strýkovi, ujevi, či tete?

Tento nedostatok sa dá veľmi ľahko odstrániť. Treba, aby si rodina sadla spolu (aspoň raz miesto primitívneho TV programu, zvolila si svojho pisára (spravidla najmladšieho gramotného člena rodiny), vzala do ruky pero a založila vlastný rodový dokument so všetkým, čo tam patrí, o čom sme hovorili.

Každému prajem v tomto smere úspech a radosť, lebo tým objaví aj samého seba. Nemusíme ísť do hlbokkej minulosti 19., či až 18. storočia. Stačí, keď spoznáme svoju súčasnú blízku rodinu, zamyslíme sa nad jej členmi a nad ich životom, nad tým, koľko dobrého je v nich. A nič sa nestane, keď ich aj prideme pozrieť a porozprávať sa o tom, na čo sme pozabudli. Nie v zhone života, ale v ľahostajnosti.

Je dobré, že sa tieto slová nevzťahujú na všetkých. Lebo v mnohých rodinách som poznal ľudí, ktorí o svojich blízkyh vedeli takmer všetko a hovorili o nich s veľkou láskou a úctou. A to je to pekné, čo u nás ešte žije a na čo máme právom, byť hrdí.

Emil Šípka

Viete že...

futbalový oddiel osadskej TJ Tatran sa v súťaži 2004-2005 medzi 10-timi mužstvami umiestnil na 7 mieste? 6 zápasov vyhral, 2 remizoval a 10 prehral. Jeho skóre je 26:38. V súťaži získal 20 z možných 54 bodov. Nakoľko mužstvo tvorili noví mladí hráči, v sezóne 2005-2006 očakávame lepšie výsledky.

Žiaci sa umiestnili v okresnej lige na peknom 6 mieste medzi 14-timi mužstvami. K úspechu gratulujeme mužstvu a trénerovi Jozefovi Rajčanovi.

Ján Haluška

K SLUŽBÁM V NAŠEJ OBCHODNEJ SFÉRE

Zákazníci pri nakupovaní v obchodoch dostávajú potvrdenkový bloček so zoznamom a cenou nakúpeného tovaru. Boli sme zvedaví a pani Janky Veselovskej sme k veci položili niekoľko otázok.

Pani Veselovská, zákazníkom vydávate potvrdenky o nakúpenom tovare. Je to povinnosť obchodu?

Áno. Registračné pokladne evidujú naše tržby za účelom daňového priznania a potvrdenky sú podkladom pre kontrolu nákupu zákazníkom. Veď na nákup často prichádzajú aj deti a rodičia chcú vedieť, za čo a koľko dieťa platilo a či im vrátilo celý výdavok

Čo má obsahovať potvrdenka?

Meno obchodu, dátum nákupu, názov tovaru a cenu tovaru s DPH, celkovú sumu nákupu, z čoho je vyčíslená daň z pridanej hodnoty.

Miesto názvu tovaru nestačí uviesť jeho skupinu? Napr. mliečne výrobky, cestoviny, mäsové výrobky a pod.?

Záleží od obchodníka, akú kapacitu má jeho registračná pokladňa, od stability predávaných výrobkov, od chuti dať zákazníkovi čím viac informácií, aby bol spokojný, lebo neúplná informácia budí nielen podozrenie voči obchodníkovi, ale aj hnev naň a znižuje k nemu dôveru.

To znamená, že také výrobky, ktoré sa predávajú bežne, ako napr. chlieb, rožky, vianočka, knedľa, alebo maslo, tavený syr, tvrdý syr, bryndza a pod. by nemali byť označené len ako pekárenské výrobky, mliečne výrobky a pod. a len zvláštny tovar by mal mať názov „ostatné pekárenské výrobky, ostatné mliečne výrobky a pod.?

Áno. Práve to je aj prejavom úcty k zákazníkovi.

Čo si myslíte o sortimente tovaru?

Mal by obsahovať všetko, čo sa bežne kupuje, aby zákazník nemusel ísť ku konkurentovi a aby nestrácal preto čas. To je záujem dobrého obchodníka. A mal by mať dosť bežných výrobkov, aby boli aj pre odpoľudňajúci nákup. Aj za cenu, že mu niečo zvýši na zajtra. Veď mnohé potravinárske výrobky majú garanciu aj 3 i viac dní. No prebytky by zas nemali byť tak veľké, aby obchodník sústavne doplával na nepredaný tovar.

Ostatné, menej bežne nakupované výrobky, ako napr. keksy, cukríky a i. by tiež mal zákazník rád v takom množstve, aby si mohol vybrať. Rád si kúpi nejakú tú maškrtu! Veď aj to zvyšuje nielen úctu zákazníka, ale aj tržbu obchodu! Obchod by nemal zúvať prázdnotou ako vyrabovaný.

V obchode platí nielen zákon dopytu, ale aj ponuky!
Kedy udržiavate nižšiu alebo znižujete pôvodnú cenu tovaru?

Spravidla vtedy, keď chceme získať zákazníkov alebo sa zbaviť tovaru, ktorému končí garančná lehota, slabšie sa predáva, alebo podlieha skaze, ako napr. ovocie, mliečne výrobky a pod.

A čo napojenie Vášho obchodu na systém BALA? Aký má tento zmysel a ako funguje?

Ak chceme konkurovať a získať zákazníka, musíme predávať čo najviac tovaru lacnejšie. Ale pri nakupovaní u výrobcov a veľkoobchodníkov malí obchodníci ťažko dosahujú lacnejší nákup. Preto sa mnohí malí obchodníci združili do spoločenstva BALA a za nich vyjednávajú a presadzujú nižšie ceny jeho manažéri. Niektoré tovary dostávame lacnejšie. Na ne dostávame už aj štítky s určenou cenou, ktoré pripevňujeme k tovaru na regále. Nesmieme ho predávať drahšie.

Lacnejšie ho môžete predávať?

Môžeme, ale je to na úkor zisku. Robíme to vtedy, keď aj napriek nižšej cene tovar stojí. Tovar zo systému BALA propagujeme letákmi a zákazníci si môžu porovnať jeho cenu s cenami v iných obchodoch. Systém BALA nám umožňuje konkurovať supermarketom alebo cenove ísť na ich úroveň.

Teda aj u vás platí: náš zákazník, náš pán?

Usilujem o to, hoci pri veľkej konkurencii nás musí pochopiť aj zákazník. Aby sme preživali. Ale rozhodne si ho vždy veľmi vážime.

Ďakujem Vám za rozhovor, pani Veselovská!

Zhováral sa Emil Šípka

Náš fejtón:

DOBRY DEŇ, PANE! ...

Asi takto ma víta predavačka pri príchode do niektorých obchodov. A keď si niečo dlhšie vyberám, vždy príde za mnou a pýta sa, čím mi môže poradiť. A pridá k tomu svoju úprimnú snahu pomôcť mi. Keď to nejde, ospravedlní sa: Bohužiaľ, nemôžeme vám pomôcť, no zohľadníme to pri výbere tovaru.

Ale máme aj také obchody, kde mi predavačka neodpovie ani na môj pozdrav, hoci prídem do prázdneho obchodu. Div, že mi nepovie: Čo tu chcete?

Zvlášť milo na mňa vždy zapôsobia predavačky istého potravinárskeho obchodu, ktoré vždy zaďakujú za nákup, pozdravia: Do videnia a pridajú k tomu svoj milý úsmev. Nikdy nepovedia: Príďte k nám často! Prichádzam tam aj bez toho. Možno pre ten úsmev. Človek je rád, keď sa stretne s Človekom.

Pred Vianocami sa mi stalo, že mi popriali šťastné sviatky a pred Novým rokom všetko dobré. A viem, že ma vôbec nepoznajú.

* * *

Zlomyseľníčka by povedala: Čo chceš, aby som sa ešte aj usmievala? Veď robím za minimálnu mzdu, nedostávam príplatky za soboty a nedele a už vôbec nie za tržbu, o ktorú sa zaslúžim aj svojím úsmevom.

Iste, je to ťažké. No problém nie je v zákazníkovi.

Aj za týchto okolností je dobré dať druhým kúsok srdca. Veď i zákazníkovi je ťažko, keď ráta každú korunku, aby prežil. Či nie?

- pk -

NÁŠ DOMOV

Časopis Obecného úradu v Liptovskej Osade.

2. číslo 22. ročníka 2005, v poradí 77. číslo. Vyšlo k 30. júnu 2005.

Zodpovedný redaktor: Emil Šípka